

ת"פ 48393/10/12 - בסאם סרסור נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 48393-10-12 מדינת ישראל נ' סרסור
תיק חיצוני: 0-5160-20113-6847

מספר בקשה: 1

בפני	כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המבקש	בסאם סרסור ע"י ב"כ עו"ד אנואר פריג'
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

אני נעתרת לבקשה ומורה על ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, כפי שעוגנה על-ידי המחוקק בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי, דהיינו כי "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

בכתב האישום הנוכחי מואשם הנאשם בהחזקת מקום להימורים או הגרלות, לפי סעיף 228 רישא לחוק העונשין, וזאת על כי ביום 1.5.11 בבית קפה בכפר קאסם, הוחזקו על ידו שתי מכונות למשחקי מזל.

אין חולק, כי הנאשם הואשם בכתב אישום קודם (רע"ס 38083-05-11, להלן: "**כתב האישום הקודם**") בשתי עבירות של ניהול עסק ללא רשיון, כאשר מדובר באותו עסק בו שתי מכונות למשחקי מזל בכפר קאסם, ובאותו תאריך המוזכר בכתב האישום הנוכחי (אישום ראשון) וכן בתשעת החודשים שלפניו (אישום שני).

הנאשם הודה בכתב האישום הקודם ביום 20.12.12 ודינו נגזר ביום 18.3.13 לקנס בסך 5,000 ₪, התחייבות וצו להשמדת המכונות.

כתב האישום הנוכחי הוגש ביום 28.10.12, ואולם עולה מהפרוטוקולים בתיק, כי לנאשם נודע על כתב האישום הנוכחי רק לקראת יום 13.10.13, שאז זומן לראשונה ע"י המשטרה לדין.

כפי שפורט בהחלטתו של כב' השופט קובו בת"פ 35739-12-12 מ"י נ' עיסא שהוזכרה ע"י הצדדים ונימוקיה עמוד 1

מקובלים עלי, אין זה הליך תקין והוגן כלפי נאשם, שיוטרד פעמיים ע"י רשויות תביעה שונות של המדינה בגין אותו מעשה עצמו. הליך כפול כזה חושף את הנאשם לעלויות התדיינות וייצוג כפולות, וכן לטרדה, דאגה ועוגמת נפש כפולות בשל היותו נאשם בהליך פלילי. הוא אף חשוף עקב כך לענישה כפולה, כספית ואחרת. זאת, ללא כל הצדק סביר, שהרי בעת הגעת הפקחים והשוטרים למקום, נחשפו העבירות במלואן, הן לעניין חוק רישוי עסקים והן לעניין עבירת החזקת מקום להימורים (המוזכרת עובדתית במפורש בכתב האישום הקודם). לפיכך בוטל שם האישום בהחזקת מקום לשם הימורים מחמת הגנה מן הצדק, בנסיבות דומות מאד לענייננו.

במקרה דנן, כמו במקרה שנדון בפני כב' השופט קובו, הוגשו שני כתבי האישום בפער זמנים של מעל שנה, באופן שהנאשם לא היה יכול לצרף את התיק הנוכחי לתיק הקודם, מאחר וכשקיבל את כתב האישום הנוכחי, ההליכים בתיק הקודם כבר הסתיימו.

בנוסף יוער, בהקשר לטענת המאשימה כי על הנאשם היה לדאוג לצירוף התיקים, כי אין זה תפקידם של נאשמים לדאוג לאיחוד תיקים שנפתחו בעניינם ע"י רשויות תביעה שונות בגין אותו מעשה, אלא **על רשויות התביעה המוסמכות לתאם ביניהן הגשת כתבי אישום בהם יש גם עבירות על חוק העונשין וגם עבירות על חוק רישוי עסקים, כך שיוגש כתב אישום אחד שיכלול את מלוא העבירות העולות מן המעשה, ולא לפצל את האישומים להליכים פליליים שונים ונפרדים, מה עוד בהפרשי זמן ניכרים, כפי שארע במקרה זה ובתיק האחר שצויין.**

עוד אציין, כי נתתי דעתי, במסגרת השיקולים בשאלת קבלת טענת הגנה מן הצדק, גם לחומרת העבירה נשוא כתב האישום הנוכחי (ר' ישגב נקדימון, **הגנה מן הצדק**, (מהדורה שנייה, 2009), עמ' 334). ההלכה הפסוקה היא, כי ככל שכתב האישום אשר מתבקש ביטולו בשל הגנה מן הצדק חמור יותר, כך נדרש בית המשפט לזהירות רבה יותר בטרם קבלת הטענה. במקרה דנן, כאשר עסקינן בעבירה של איסור החזקה או הנהלה של מקום משחקים אסורים, לפי סעיף 228 לחוק העונשין, שהינה עבירה של עוון, אין המדובר ברף חומרה אשר יש בו כדי למנוע את קבלת הטענה.

לפיכך אני מורה על ביטול כתב האישום.

מאחר שהחלטה התקבלה בתחילת ההליך וללא צורך בדיון, איני עושה צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשע"ד, 24 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.